

- 2) skreśla się ust. 5;
- 3) dotychczasowy ust. 6 otrzymuje numerację 5, a zawarte w nim wyrazy „art. 3 dekretu z dnia 23 grudnia 1954 r. o zmianie niektórych przepisów o ochronie własności społecznej (Dz. U. Nr 57, poz. 283)” zastępuje się wyrazami

mi „przepisów ustawy o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciw własności społecznej.”

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

229

USTAWA

z dnia 18 czerwca 1959 r.

o zmianie przepisów postępowania karnego.

Art. 1. W kodeksie postępowania karnego wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 51 § 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:
„c) obejmowanie i odstępowanie na rozprawie od oskarżenia w myśl art. 65;”;
- 2) w art. 51 § 2 dotychczasową lit. c) oznacza się jako lit. e), a dotychczasową lit. d) jako lit. f);
- 3) w art. 58 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. W sprawach, w których jako pokrzywdzony występuje Skarb Państwa lub jednostka gospodarki uspołecznionej, prawa pokrzywdzonego przysługują również organom inspekcji i kontroli państwowej, które ujawniły przestępstwo lub spowodowały wszczęcie postępowania karnego.”;
- 4) w art. 105 wyrazy: „do 750 złotych” zastępuje się wyrazami: „od 100 do 2000 złotych”;
- 5) w art. 106 wyrazy: „do 1500 złotych” zastępuje się wyrazami: „od 100 do 3000 złotych”;
- 6) w art. 152 dodaje się nowe §§ 3 i 4 w brzmieniu:
„§ 3. Tymczasowe aresztowanie stosuje się w razie wydania w pierwszej instancji wyroku skazującego na karę pozbawienia wolności powyżej 2 lat.
§ 4. Sąd może w wypadku określonym w § 3 odstąpić od stosowania tymczasowego aresztowania jedynie wówczas, gdy ze względu na szczególne okoliczności sprawy zastosowanie tymczasowego aresztowania uzna za niewskazane.”;
- 7) w art. 235 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Prokurator może powierzyć prowadzenie śledztwa także Milicji Obywatelskiej, jednakże w tym wypadku czynności przewidziane w art. 236 § 1, 237, 238, 244, 245¹, 245² § 1 dokonywa prokurator albo na jego zlecenie referendarz śledczy lub asesor prokuratury.”;
- 8) w art. 237 dodaje się nowe §§ 4 i 5 w brzmieniu:
„§ 4. W przypadkach nie cierpiących zwłoki, w szczególności gdy zwłoka mogłaby spowodować zatarcie śladów przestępstwa, a zachodzą warunki niezbędne do sporządzenia postanowienia o przedstawieniu zarzutów określonej osobie, Milicja Obywatelska może w toku śledztwa prowadzonego w myśl art. 235 § 2 przesłuchać tę osobę w charakterze podejrzanego, jeszcze przed wydaniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów.
§ 5. W wypadku przewidzianym w § 4 prokurator najdalej w ciągu dni trzech od daty przesłuchania podejrzanego przez Milicję Obywatelską wydaje postanowienie w przedmiocie przedstawienia zarzutów.”;
- 9) w art. 244 § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Jeżeli nie zajdzie potrzeba uzupełnienia śledztwa, prowadzący je wydaje postanowienie o zamknięciu śledztwa i ogłasza to postanowienie lub doręcza jego odpis podejrzanemu, po czym sporządza akt oskarżenia.”;
- 10) art. 245³ otrzymuje brzmienie:
„Art. 245³. § 1. Śledztwo umorzone może być na nowo podjęte, jeśli nie będzie się toczyć przeciwko osobie, której w poprzednim postępowaniu przedstawiono zarzuty.
§ 2. Prowadzący śledztwo lub Milicja Obywatelska może dokonać odpowiednich czynności śledczych, jeżeli dla wydania postanowienia o podjęciu śledztwa zachodzi potrzeba sprawdzenia okoliczności faktycznych.
§ 3. Postanowienie o podjęciu na nowo śledztwa wydaje prokurator, który poprzednio śledztwo prowadził lub nadzorował.”;
- 11) po art. 245³ dodaje się nowy art. 245^{3a} w brzmieniu:
„Art. 245^{3a}. § 1. W stosunku do osoby, której przedstawiono zarzuty w toku śledztwa prawomocnie umorzonego, nastąpić może tylko wznowienie śledztwa. Wznowienie umorzonego śledztwa może nastąpić tylko w razie ujawnienia nowych istotnych okoliczności, nie znanych w poprzednim postępowaniu. Łączny czas pozbawienia podejrzanego wolności nie może jednak przekraczać okresów wskazanych w art. 158.
§ 2. Przepis art. 245³ § 2 stosuje się odpowiednio.
§ 3. Postanowienie o wznowieniu śledztwa wydaje prokurator nadrzędny nad prokuratorem prowadzącym lub nadzorującym śledztwo.”;
- 12) w art. 245¹¹ dodaje się nowy § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Jeżeli dochodzenie nie mogło być ukończony w ciągu trzech miesięcy, należy w tej sprawie wszczęć śledztwo.”;
- 13) po art. 245¹⁷ dodaje się nowy art. 245¹⁸ w brzmieniu:
„Art. 245¹⁸. W ciągu sześciu miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu śledztwa

lub dochodzenia, w stosunku do osoby, której przedstawiono zarzuty, Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może takie postanowienie uchylić, jeżeli stwierdzi, że umorzenie postępowania było bezzasadne.”;

14) po art. 388 dodaje się nowy art. 388¹ w brzmieniu:

„Art. 388¹. § 1. W razie oczywistej bezzasadności rewizji, sąd rewizyjny wymierza opłatę sądową co najmniej podwójną nie więcej jednak jak pięciokrotną w stosunku do należnej za pierwszą instancję.

§ 2. Przepis § 1 nie stosuje się do oskarżyciela publicznego.”;

15) w art. 396¹ dodaje się nowy § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Do podania o założenie rewizji nadzwyczajnej strona lub inna osoba wymieniona w art. 464 § 1 załącza dowód wpłacenia do kasy sądowej zryczałtowanej opłaty w wysokości 300 złotych.”;

16) art. 420 otrzymuje brzmienie:

„Art. 420. § 1. Na prośbę skazanego sąd, który wydał wyrok w pierwszej instancji, może odroczyć na czas do sześciu miesięcy, a kobietom brzemiennym na czas do jednego roku, wykonanie kary pozbawienia wolności, jeżeli natychmiastowe wykonanie kary pociągnęłoby dla skazanego lub jego rodziny skutki zbyt ciężkie.

§ 2. O odroczeniu wykonania kary sąd orzeka na posiedzeniu niejawnym w składzie jednego sędziego po wysłuchaniu wniosku prokuratora.

§ 3. Odroczenie może być odwołane przez tenże sąd lub na wniosek prokuratora przez sąd wyższej instancji, jeżeli ustana przyczyna, dla których odroczenia udzielono, lub jeżeli skazany nie korzysta z odroczenia w celu powołanym w jego prośbie.”

Art. 2. W ustawie z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie przepisów postępowania karnego (Dz. U. z 1950 r. Nr 38, poz. 348, z 1954 r. Nr 34, poz. 142, z 1955 r. Nr 46, poz. 309, z 1958 r. Nr 18, poz. 76) art. 5 § 2 pkt c) otrzymuje brzmienie:

„c) w art. 1 ustawy z dnia 18 czerwca 1959 r. o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciw własności społecznej (Dz. U. Nr 36, poz. 228), o ile szkoda wyrządzona lub zamierzona nie przekracza 5.000 zł.”

Art. 3. § 1. W razie wyrządzenia czynem przestępnym szkody w mieniu społecznym Milicja Obywatelska może w toku śledztwa lub dochodzenia dokonać u podejrzanego tymczasowego zajęcia mienia ruchomego dla zabezpieczenia roszczeń o naprawienie szkody, grożącej mu kary grzywny lub przypadku majątku, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo usunięcia tego mienia. Tymczasowemu zajęciu nie podlegają przedmioty wymienione w art. 577 k.p.c.

§ 2. W wypadkach nie cierpiących zwłoki Milicja Obywatelska może dokonać także tymczasowego zajęcia mienia ruchomego u osoby, podejrzanej o popełnienie czynu określonego w § 1, jeszcze przed wydaniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów.

§ 3. Tymczasowe zajęcie następuje przez wciągnięcie zajętych ruchomości do protokołu i sporządzenie opisu, a w razie potrzeby także przez opieczetowanie ruchomości. Tymczasowe zajęcie jest dokonane z chwilą podpisania protokołu przez organ Milicji Obywatelskiej. Zajęte kosztowności i pieniądze mogą być odebrane i zdeponowane.

§ 4. Organ Milicji Obywatelskiej doręcza odpis protokołu zajęcia osobie, u której przeprowadza rewizję, a w razie oddania zajętej ruchomości pod dozór osoby trzeciej, także tej osobie.

§ 5. Tymczasowe zajęcie upada, jeżeli w terminie 14 dni od daty jego dokonania nie zostanie utrzymane w mocy postanowieniem prokuratora.

Art. 4. Minister Sprawiedliwości i Minister Zdrowia określą w drodze rozporządzenia zasady i tryb usprawiedliwiania niestawiennictwa oskarżonych, świadków i innych uczestników procesu z powodu choroby.

Art. 5. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z właściwymi ministrami określi w drodze rozporządzenia sposób wykonania orzeczeń, o których mowa w art. 62 kodeksu karnego.

Art. 6. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Łączności określi w drodze rozporządzenia zasady i tryb doręczania pism sądowych przez pocztę w sprawach karnych i cywilnych.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,—.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto narodowego Banku Polskiego, VIII Oddział Miejski, Warszawa, nr 1532-91-5 cz. 3, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze, oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.